

ולאדימיר מאיאקובסקי היה קומוניסט נלהב ומשורר גאוני. אם הוא אומר ("בקול מלא") "לי הצפצוף על ברונזה — משקלה נח. לי הצפצוף על רוטב" שישיר. מה ערך לתהלה? — הן אנו משלנו, מצבת-עד יהיה-נא לכולנו ה- סוציאליזם הבנוי בקרב — אנו מאמינים לו כי בזאת רצה.

כי כמו כל דת אחרת גם הקומוניזם הקים מקרבו נביאים, שהיו מסוגלים להוכיח גם את מבצעי הקומוניזם

ולאדימיר מאיאקובסקי

"על תפוקת השירים בפולטיביר..."

עצמם. את השיר "יושבי עצמם לדעת" כדאי להדביק על קירות מוסדותינו הצבוריים פה. הפקידים לשיבות מתם זרת" ועד שהוא רואה את הפקידים נקרעים לחצאים כדי שיוכלו להספיק מספר ישיבות רב יותר, הוא מביע את כיסופו: "הו לוא רק ישיבה אחת ויחידה עוד — בדבר עקירתן של הישיבות הללו."

את טעמה האמיתי של שירה מהפכ- גית נותן הוא לנו (מבקר תוך משורר) בשיר "לסרגיי יסנין". הוא מלגלג על המסבירים את קצו של יסנין בתאוחו של זה לאלכוהול. "כי מוטב למות מודקה מאשר משעמוות". ומבאר: "לע- טים קשה זמננו הניחר. אך אמרו אתם, נכות-ונכיהמות, אי, מתי ואיזה מג- דולים בחר דרך, שסלול יהיה ונוח?" וכמה דברים על הצורה. המתרגם הוא אלכסנדר פן. כשקראנו את שיריו המקוריים, חשנו כאילו הם מתורגמים מלשון אחרת. דבר זה לא צריך היה לפגוע בשירים שהם באמת מתורגמים. אבל אין זה התרגום האידיאלי, כי אין כל צורך שהקורא יהיה נוכר בכל עמוד שאין זאת צורתם המקורית של הדב- רים. נוסף לזה מזלזל המתרגם בלשון העברית, אבל אפשר שזה חיקוי לחידושי הלשון של המקור.

דבר אחד לא נהלים לנו, והוא צורת הדפסתם של השירים. מדוע המלים, על תפוקת השירים בפולטיביר הרצאות לוא ירצה סטאלין" צריכות להידפס כך:

על תפוקת-השירים
בפולטיביר
הרצאות
לו ירצה
סטאלין. — ?

ובסוף בדיחה אחת. לספר הקדמה, ובה כתוב: "שניסו במלוא הניחון וה- ריקנות להפתיע את לב הקורא הנבוך בלוליינות מילולית", ואת הדברים האלה כתב שלונסקי.

אפתעה נעימה

נטלנו את הספר, ונסינו להתגבר על התאורים שבתחילתו, אלה היו כתובים בסגנון הישן, המתחכם, או בקיצור: המשעמם. אבל תפקידנו היה לקרא, וקראנו.

ופתאום צלצל שעון רחוק. השעה היתה שתיים אחר הצות.

היינו מרותקים לספר שעות תמימות, ולא חשנו כי עבר הזמן.

הספר הוא רוח ימים מאת אהרן מגד (הוצאת הקיבוץ המאוחד).

יש בספר זה הרבה קטעים שהיינו מוותרים עליהם, ודוקה אותם הקטעים המתמרים להיות ספרות. אבל יש בספר זה הרבה אמת. הנה, — זאת היא אשר החזיקה בנו משך כל אותן השעות של קריאה.

הננו מיעצים לקורא לא להתחיל את הספר מתחילתו. הספר הוא סיפורים אחדים (לא כולם סיפורים של ממש: יש גם מסכות תאורים בלי סיפור). ואם יתחיל הקורא מהספור "הסערה" או "המסיבה", יש להניח כי גם הוא יחוש, כמונו, את האמת החודרת.

במקום שמניח מר מגד לאמת שתד- רום, אין הוא מקפיד ביותר על הצורה. אפשר יימצאו עוררים על הסטנוגרמה של מחשבות האנשים, על המסירה המ- דויקת של הלשון המשובשת, עם המלים שפעם היו ערביות או גרמניות. אבל הכול יודו כי התוצאה משכנעת.

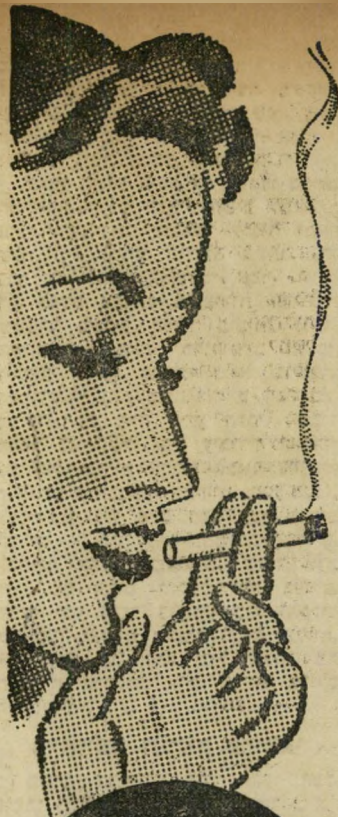
מה אנו רואים ב"הסערה"? — קיבוץ (בעצם, רק חלק של קיבוץ) שהתישב על שפת הים, ומנסה לעסוק בדיג. הדייגים הפליגו בספינה, ובים החלה סערה. רובה-לה היה בין המפי- ליגים, ושוש, אשתו, היא בין המצפים לשובר. ולאט לאט עולה המתח. אנו עוברים עם הסופר על כל אנשי הקיבוץ ונשיו, על שיתותיהם, יחסיהם, רכי- לותם, תקוותיהם, ומחלקת הדיג של הסוכנות היהודית, עם הכפר השכן, רק מתוך הצפייה עצמה, מתוך המצפים עצמם, והמתח עולה. שוש קרובה ל- היסטריה. לוא ישוב, לוא ישוב! ואנו שומעים על פרשת יחסיהם של שנים אלה, שאהבה כמו שלהם לא היתה מעולם, ואנו מחטטים עם שוש בארגו- הכולל את מזכרותיה, ואנחנו מקיצים אתה אל הבוקר השקוף.

בספור "המסבה" ניתן לנו נכה ב- חברת בריאים, והוא מר, והוא תוקפני, וצר לו על גאולה שנדמה לו כי נקטעה ממנו עם רגלו (אף שברור לנו כי לא זאת היתה הסבה), והוא כועס על ידיו שאינו פונה אליו מיד בה- כנסו, עד שהוא מתפרץ בגלל משהו שטותי, ובינתים ראנו את כל המסובים, והכרנו את נפתלי עד תוך תוכו, והכול כה קרוב לנו, כה נוגע בנו.

משורר המהפכה הרוסית

הננו מצטערים על שלא הכרנו את ולאדימיר מאיאקובסקי מי- קודם. את השירה הרוסית שאחרי אוק- טובר הציגו לפנינו המתרגמים בדמות יסנין, שעם כל כוחו בשירה לא שכנע באמונתו בקומוניזם, ואכמאטובה, שספק אם מייצגת היא שירה קומוניסטית או רוסית סתם.

רגלים אנו לקרא משוררים היושבים כאחד מפסלי בודא, עם חיוך שב-עיצונו על פרצופיהם, ועיניהם לטושות אל סבוריהם של עצמם. פה שומעים אנו שירה חברתית, שבעיותיה הקיבוץ וקר- לה התנועה, הכלל. מאיאקובסקי אינו נעלם כפרט, אבל הוא נשאר רק פרט, ולא עקר הדברים.

תקליטים לפספון אברהמסון תל-אביב רחוב בן-יהודה 9

הידוע לך על האיכות המשובחת של עבודת ק ש ת ? ק ש ת מנקה וצובעת

סמינר לגזירה ותפירה

(מחזור שני) בהשתתפות מורים מעולים ובהנהלת הגני בלה גרודזנסקי מחברת ספר "הגורה", תל-אביב, החשמונאים 32. זמן הלמודים שנה, והגומרים מקבלים תעודת-מורה. ה ת כ נ י ת : (א) גזירה ותפירה אינדיבידואלית (סלונית); (ב) גזירה ותפירה כמותית (קונפקציה); (ג) דוגמתיקה גבוהה; (ד) טכסטיל ומניפולציה; (ה) מגורות -- PATRONS (ו) ציור-אפנה וציור אורגמנטלי; (ז) דיקטיקה, רקמתי, פסיכו-לוגיה ואנאטומיה. ההרשמה: משעה 11-1 אחה"צ במוסד. מספר המקומות מוגבל ההתחלה

קוראי "העולם הזה" מוזמנים לשלוח אלינו תשבצים מפרי רוחם.

הבטחון ההדדי

של חברי קפת'עם אגודה הודית בע"מ (נוסד בשנת 1922)

בטוח עממי באמצעים זעירים

פרטים במשרד:

בבנק קפת'עם בע"מ

זרנו הרהיטים זמיר את גולדמן

מבחר גדול של רהי- טים פורניר ובוק, מוכן וגם לפי הזמנה. כמו כן ספות-עץ וברזל ומקדרים. יב, ר' ביסטרוס 322 על ידי בנק עיתונן